

Gönül

kavruk çehrene bakmaz da göğü tirmalarsın
hala düşe dalmaya mecalin var mı gönül
gaddar dünya içine unuttuğun kadarsın
bu kumar yaşamaktan umudun var mı gönül

öyle bir yalpaladın saçıldı saklı sabrın
rızkını vakfetmeye gerek var mıydı gönül
madem öyle kadimdi, öyle narindi aşkın
merhametsiz dünyaya ne borca daldın gönül

akla kara seçilmez, ayrılık rüzgarı bu
göğsün gerip durmaya nefesin yetmez gönül
kendi arz ve şevkkinle esiri olmaktır bu
aşka bağlı kalmayı sen istemiştin gönül

şimdi eğilip yere topla kayıp rızkını
saç gökyüzüne yenil bire kere daha gönül
geceye volta atıp unutma meramını
sevdiğini buldun da ne bırakırsın gönül

Bilal Balcı

24 Mayıs 2013

<http://bilalbalci.blogspot.com.tr/2013/05/gonul.html>